

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319011281
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4319011281.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci odsúdeného O. D., o sťažnosti odsúdeného podanej proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 17.12.2019, sp. zn. 3PP/65/2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 03. marca 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sa sťažnosť odsúdeného O. D., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona, zamietol návrh odsúdeného O. D. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov, ktorý vykonáva v ústave so stredným stupňom stráženia, ako mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III., zo dňa 18.01.2019, sp. zn. 46T/111/2018.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený sťažnosť, ktorú do momentu konania neverejného zasadnutia, žiadnym spôsobom nezdôvodnil.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva sťažnosti a k sťažnosti obžalovaného sa do momentu konania neverejného zasadnutia žiadnym spôsobom nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Tak ako konštatoval súd I. stupňa, bol odsúdený právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 18.01.2019, sp. zn. 46T/111/2018 a v rovnaký deň tento rozsudok nadobudol právoplatnosť. Odsúdenému bol v zmysle § 211 odsek 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Dňa 17.08.2019 odsúdený O. D. nastúpil na výkon trestu odňatia slobody a toho času vykonáva tento trest v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce. Lehotu pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splnil dňa 17.10.2019. Je nutné poznamenať, že odsúdený už bol vo výkone trestu od 18.02.2019 a to pre iný právoplatný rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 20.10.2017, sp. zn. 0T/226/2017, v zmysle ktorého mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov a na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Nadriadený súd bez argumentácie odsúdeného v prospech jeho sťažnosti preskúmal, ako je jeho povinnosťou, všetky podmienky zákonnosti ďalšieho trvania výkonu trestu odňatia slobody i správnosť napadnutého rozhodnutia i z hľadiska úplnosti dôvodov a dospel k záveru, že súd I. stupňa správne konštatoval splnenie formálnej podmienky tak ako je to vyššie uvedené z pohľadu vykonania

polovice uloženého trestu odňatia slobody a nesplnenie materiálnych podmienok, ako sú vymenované v ustanovení § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Odsúdený, ako to vyplýva zo stanoviska riaditeľa ústavu na výkon trestu, kde toho času trest odňatia slobody vykonáva, plnil iba základné podmienky ústavného poriadku. Žiadne iné aktivity, nad mieru štandardného správania sa u odsúdeného neboli zistené. V jednom prípade bol zistený dôvod pre odmenu odsúdeného (dňa 06.11.2019).

Takéto hodnotenie odsúdeného bez iných osobných iniciatív odsúdeného, smerujúce k preukázaniu polepšenia nie je postačujúce, pre akceptovanie jeho žiadosti. Teda, že zo správania odsúdeného bol zistený stav, o ktorý je možné sa oprieť pri rozhodovaní o jeho žiadosti, napríklad že mení svoj spôsob myslenia a správania sa v prospech akceptácie právneho poriadku, kriticky hodnotí svoj predchádzajúci spôsob života a podobne.

V tejto súvislosti je potom potrebné akcentovať aj početnosť záznamov v odpise z registra trestov, podľa ktorých odsúdený opakovane vykonáva nepodmienečné tresty odňatia slobody za majtkové i násilné delikty krátko po tom, čo bol z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody prepustený. Z takéhoto konštatovania je možné vyvodiť, že u odsúdeného nie je predpoklad k tomu, že po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude mať snahu resocializovať sa.

Na podklade týchto skutočností nadriadený súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. stupňa bolo správne a dôvodné aj v postupe súdu I. stupňa pred napadnutým rozhodnutím i v samotnom výroku daného rozhodnutia.

Z toho dôvodu bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.